

Some Growing Points in Psychogeriatrics and Their Bearing on General Problems in Psychiatry¹

Martin Roth

I. The dimensions of the problem of mental disorder in the elderly make it clear that an extension of facilities for institutional care cannot alone provide a solution. We must develop the concept of a number of lines of defence in the community with long term institutional care as a last resort.

II. The illnesses of late life merge with those of middle-age and this agglomeration of problems increasingly dominates practical and scientific medicine. Yet geriatrics have been in the past relatively unpopular and neglected.

This paper is mainly directed at those areas in the psychiatry of old age, i.e. affective disorders and schizophrenias of late life, where findings during recent years have given cause for a new optimism and interest in research for the following reasons. First, it has become clear that many of the disorders of old age are reversible or at least submit to treatment. Second, findings in the comparatively limited area of psychogeriatrics are beginning to shed light on certain aetiological and therapeutic problems of mental disorders in general.

III. The aetiology and classification of depression in old age is discussed. The implications of recent observations that have established an association between physical illness, depression and suicide in old age are examined. This association is particularly impressive in males and important both for treatment and prediction. Attention is drawn to the evidence for an important connection between physical and mental illness in other parts of the life span and the significance of this unexplored area for psychopathology. Sex differences in mortality are also considered to require

Psykiska åkommor hos äldreningar omfattar en rad olika kliniska bilder — s.k. funktionella sjukdomar, t.ex. affektiva rubbningar eller neuroser, organiska sjukdomar bl.a. sammanhängande med åldersförändringar i hjärnan o.s.v. Dessa åkommor skiljer sig från varandra beträffande orsaksfaktorer och förlopp och kräver helt olikartad psykiatrisk behandling. Den som kanske främst kunnat visa detta är professor Martin Roth.

Studiet av psykiska ålderssjukdomar kan också kasta ljus över en mer allmän psykiatrisk problematik. I sitt inlägg vid helsingfors-symposiet demonstrerade Roth hur detta särskilt gäller schizofrenitillstånden och depressionerna. Så synes t.ex. kombinationen depression—kroppslig sjukdom vara vanligare hos gamla män än hos gamla kvinnor — vilket stöder forskningsresultat, tydande på att också i yngre åldrar kroppslig sjukdom är en svårare känslomässig påfrestning för män än för kvinnor.

Det sociala omfånget av de psykiska ålderssjukdomarna belystes av Roth med en aktuell engelsk undersökning. I en slumpvis vald befolkning på 65 år och däröver visade 5 procent kliniska tecken på ett hjärnskadesymptom och 10 procent besvär av neuroser eller affektiva åkommor.

De psykiska åldersbesvären är alltså både mycket vanliga och olikartade. Samhället måste därför upprätta en rad försvarslinjer mot dessa problem, där vården på institutioner endast får bli den sista utvägen.

investigation to evaluate the possible relevance of psychiatric factors.

IV. Late paraphrenia is a variant of schizophrenic illness with certain distinctive features that justify a separate designation. Premorbid personality, impaired perception, cerebral disease, genetic factors and possibly to a limited extent, social isolation probably contribute to causation. The findings have some implications for research into schizophrenia as a whole.

¹) Sammanfattning av föredrag vid Helsingfors-symposiet. Det fullständiga föredraget publiceras i nr 35 av Smt:s skriftserie (se sid. 74).